

er alvorlig Fare for Kvindens Liv eller Helbred. — Iøvrigt henvises til Bemærkningerne i Indledningen.

Til § 2.

I Modsætning til Kommissionens Forslag § 2 omfatter Bestemmelsen ikke Svangerskabsafbrydelse paa etisk og eugenisk Indikation, men er paa den anden Side strengere, jfr. dels Bestemmelsen i Pkt. 1 om, at Kvinden skal have forhandlet med en særlig sagkyndig, se herom Bemærkningerne Sp. 2519, dels Bestemmelserne i Punkt 2 og 3, hvorefter ogsaa Kvinder mellem 18 og 21 Aar skal have Samtykke fra deres Værge, eventuelt en særlig beskikket Værge, og Samtykke skal foreligge altid — ikke blot som Regel. Pkt. 4 og 5 er affattet i nøje Overensstemmelse med Kommissionens Forslag § 2, Stk. 2 og 3.

Til § 3.

Som anført i Indledningen har man ikke ment at kunne bevare den af Kommissionen foreslaaede Embedslægeordning, og som Følge heraf bortfalder Kommissionens Forslag § 2, Stk. 4, og §§ 3 og 4. Som tidligere berørt, er det af meget stor Vigtighed at sikre, at Svangerskabsafbrydelse finder Sted paa betryggende Maade. Det første Krav, der her maa stilles, er, at kun Læger maa foretage disse Indgreb; det synes ikke nødvendigt som i Kommissionsforslaget § 3, Stk. 2, at give bestemte Regler for, hvilken Stilling disse Læger skal beklæde, eller hvilken anerkendt Uddannelse de skal have, naar det fastsættes, at Indgreb kun maa finde Sted paa offentlige eller dermed lige-stillede Sygehuse, idet man maa kunne gaa ud fra, at disses Ledere, der bærer Ansvaret for, hvad der sker paa de dem betroede Sygehuse, vil drage Omsorg for, at der kun i Undtagelsestilfælde gives andre Læger Adgang til at foretage saadanne Indgreb, og i saa Fald kun ganske særlig kvalificerede Læger. Justitsministeriet mener ikke at kunne foreslaa, at Indgreb skal kunne foretages paa Privatklinikker, der er godkendt af Sundhedsstyrelsen, jfr. om dette Spørgsmaal Kommissionsbetænkningen Side 94. Det er en Selvfølge, at Justitsministeriet i Henhold til den i § 13 indeholdte Bemyndigelse efter Forhandling med Sundhedsstyrelsen maa udfærdige vejledende Regler for Lægerne, bl. a. om disses Pligt til at af-

give Indberetning til Sundhedsstyrelsen om foretagne Indgreb og om disse Indberetningers Indhold.

Til §§ 4 og 5

Bestemmelserne svarer til Kommissionsforslagets §§ 7 og 8.

Til § 6.

Herom henvises til Bemærkningerne i Indledningen.

Til § 7.

Det maa anses for paakrævet, at der fra Samfundets Side ydes en svanger Kvinde, der nærer Ønske om at gennemføre sit Svangerskab, enhver Støtte til dette Ønskes Opfyldelse; Bestemmelserne i Forslagets §§ 2 og 9 er Udtryk for denne Tanke. Men Samfundet maa da søge at fjerne enhver Paavirkning i modsat Retning, navnlig fra hendes nærmeste Omgivers Side, idet disse ofte vil have Interesse i en Afbrydelse af Svangerskabet. Interessen kan være af egoistisk-økonomisk Art: at slippe for Alimentationsbidrag, for Ægte-mandens Vedkommende Udgifterne ved Barnets Fødsel og senere Underhold eller at give Afkald — for en Tid eller bestandig — paa Kvindens Erhvervsindtægter; Interessen kan være begrundet i familie- eller samfundsmæssige Forhold: Forældres paa rene Familiehensyn baserede Misfornøjelse med en ugift Datters Svangerskab eller Slægtnings Ængstelse for, at et Svangerskab, der gennemføres, skal medføre en Forringelse af Kvindens Chancer for at indgaa Ægteskab eller af hendes og maaske dermed deres egen Stilling i Samfundet. Det foreslaas derfor, at den, der ved ulovlig Tvang eller ved Trusler af nærmere angiven Art formaar en Kvinde, der ønsker at gennemføre sit Svangerskab, til at lade dette afbryde, straffes med Fængsel indtil 2 Aar, selv om Afbrydelsen finder Sted under Iagttagelse af de herom givne Regler; Straffen er dog, saafremt vedkommende formaar Kvinden til at lade Indgrebet foretage af en Person, der ikke er autoriseret Læge, Fængsel i indtil 4 Aar.

Til § 8.

Bestemmelsen svarer til Kommissionsforslagets § 11, Stk. 2.

Til §§ 9—13.

Herom henvises til Bemærkningerne i Indledningen og til § 3.